Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

4 martie 2021 *

„Recurs – Uniunea economică și monetară – Uniune bancară – Redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții – Mecanismul unic de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții (MUR) – Procedură de rezoluție – Adoptarea unei scheme de rezoluție în ceea ce privește Banco Popular Español SA – Regulamentul (UE) nr. 806/2014 – Articolul 24 – Instrument de vânzare a activității – Articolul 21 – Reducerea valorii contabile și conversia instrumentelor de capital – Instrumente de fonduri proprii de nivel 2 – Acțiune în anulare – Anulare în parte – Caracter neseparabil – Inadmisibilitate”

În cauza C-947/19 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 23 decembrie 2019,

Carmen Liaño Reig, cu domiciliul în Alcobendas (Spania), reprezentată de F. López Antón, abogado,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

Comitetul unic de rezoluție (SRB), reprezentat de A. Valavanidou, S. Branca și J. King, în calitate de agenți, asistate de B. Meyring și T. Klupsch, Rechtsanwälte, precum și de F. B. Fernández de Trocóniz Robles, abogado,

pârât în primă instanță,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul N. Wahl (raportor), președinte de cameră, și domnii F. Biltgen și J. Passer, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatei generale,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: spaniola.

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, doamna Carmen Liaño Reig solicită anularea Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene din 24 octombrie 2019, Liaño Reig/SRB (T-557/17, nepublicată, denumită în continuare „ordonanța atacată”, EU:T:2019:771), prin care acesta i-a respins acțiunea având ca obiect, pe de o parte, anularea articolului 6 alineatul (1) litera (d) din Decizia SRB/EES/2017/08 a Comitetului unic de rezoluție (SRB) din 7 iunie 2017 cu privire la o schemă de rezoluție în ceea ce privește Banco Popular Español SA (denumită în continuare „Banco Popular”), în partea în care această dispoziție prevede conversia instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 identificate prin International Securities Identification Number (numărul internațional de identificare a valorilor mobiliare, ISIN) XS 0550098569 în acțiuni noi ale Banco Popular (denumită în continuare „decizia de rezoluție”), precum și a evaluării provizorii efectuate de expertul independent și a evaluării provizorii efectuate de SRB și, pe de altă parte, compensarea, consecutivă anulării care era astfel solicitată, a pierderii pretins suferite ca urmare a acestei conversii.

Cadrul juridic

Regulamentul (UE) nr. 806/2014

2 Potrivit articolului 3 alineatul (1) punctele 30, 40, 44, 47 și 51 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1):

„În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

[…]

30. «instrument de vânzare a activității» înseamnă mecanismul prin care o autoritate de rezoluție efectuează un transfer al instrumentelor de proprietate emise de o instituție aflată în rezoluție sau al activelor, drepturilor sau pasivelor unei instituții aflate în rezoluție, către un cumpărător care nu este o instituție-punte, în conformitate cu articolul 24;

[…]

40. «fonduri proprii» înseamnă fonduri proprii în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 [al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1, rectificări în JO 2013, L 208, p. 68, și JO 2013, L 321, p. 6)];

[…]

44. «competențe de reducere a valorii contabile și de conversie» înseamnă competențele menționate la articolul 21;

[…]

47. «instrumente de fonduri proprii de nivel 2» înseamnă instrumente de capital sau împrumuturi subordonate ce întrunesc cerințele prevăzute la articolul 63 din Regulamentul [nr. 575/2013];

[…]

51. «instrumente de capital relevante» înseamnă instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumente de fonduri proprii de nivel 2”.

3 Articolul 15 alineatul (1) literele (a), (b), (f) și (g) din Regulamentul nr. 806/2014 prevede:

„(1) Atunci când acționează în cadrul procedurii de rezoluție prevăzute la articolul 18, comitetul, Consiliul [Uniunii Europene], Comisia [Europeană] și, după caz, autoritățile naționale de rezoluție iau toate măsurile necesare pentru a garanta că măsurile de rezoluție se iau în conformitate cu următoarele principii:

(a) acționarii instituției aflate în rezoluție sunt primii care suportă pierderi;

(b) creditorii instituției aflate în rezoluție sunt următorii plasați, după acționari, în asumarea pierderilor, în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora, stabilită la articolul 17, cu excepția cazului în care în prezentul regulament se prevede în mod expres altceva;

[…]

(f) cu excepția unor dispoziții contrare din prezentul regulament, creditorii din aceeași categorie sunt tratați în mod egal;

(g) niciun creditor nu trebuie să suporte pierderi mai mari decât pierderile pe care le-ar fi suportat dacă o entitate menționată la articolul 2 ar fi fost lichidată printr-o procedură obișnuită de insolvență, în conformitate cu măsurile de protecție prevăzute la articolul 29”.

4 Articolul 17 din acest regulament, intitulat „Ordinea priorității creanțelor”, prevede:

„(1) Atunci când aplică instrumentul de recapitalizare internă unei entități menționate la articolul 2 din prezentul regulament, fără a aduce atingere pasivelor excluse din sfera de aplicare a instrumentului de recapitalizare internă în temeiul articolului 27 alineatul (3) din prezentul regulament, comitetul, Comisia sau, dacă este cazul, autoritățile naționale de rezoluție decid cu privire la exercitarea competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, inclusiv cu privire la eventuala aplicare a articolului 27 alineatul (5) din prezentul regulament, iar autoritățile naționale de rezoluție exercită respectivele competențe în conformitate cu articolele 47 și 48 din Directiva 2014/59/UE [a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190)] și în conformitate cu ordinea inversă a priorității acordate creanțelor prevăzute în dreptul lor intern, inclusiv dispozițiile de transpunere a articolului 108 din Directiva 2014/59/UE.

(2) La data de 1 iulie a fiecărui an și imediat după o eventuală modificare a clasamentului, statele membre participante informează Comisia și comitetul cu privire la clasamentul creanțelor față de entitățile menționate la articolul 2 în cadrul unor proceduri de insolvență de la nivel național.

Atunci când se aplică instrumentul de recapitalizare internă, sistemul corespunzător de garantare a depozitelor face obiectul unor obligații în condițiile prevăzute la articolul 79.”

5 În temeiul articolului 21 alineatele (1), (7), (10) și (11) din regulamentul menționat:

„(1) Comitetul își exercită competența de a reduce valoarea contabilă sau de a converti instrumentele de capital relevante în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 în raport cu entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (2) și în raport cu entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și alineatul (5), dacă sunt întrunite condițiile pentru aplicarea acestor alineate, numai în cazul în care consideră, în cadrul sesiunii sale executive, în urma primirii unei comunicări în temeiul celui de al doilea paragraf sau din proprie inițiativă, că sunt întrunite una sau mai multe dintre următoarele condiții:

(a) înainte de luarea unei eventuale măsuri de rezoluție s-a stabilit faptul că condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție specificate la articolele 16 și 18 sunt îndeplinite;

(b) entitatea nu va mai fi viabilă decât dacă valoarea contabilă a instrumentelor de capital relevante este redusă sau acestea sunt convertite în fonduri proprii;

(c) în cazul unor instrumente de capital relevante emise de o filială, care sunt recunoscute în scopul satisfacerii cerințelor privind capitalul propriu în mod individual și consolidat, grupul nu va mai fi viabil dacă nu este exercitată competența privind reducerea valorii contabile sau conversia în cazul acestor instrumente;

(d) în cazul unor instrumente de capital relevante emise la nivelul întreprinderii-mamă și în cazul în care acestea sunt recunoscute în scopul satisfacerii cerințelor privind capitalul propriu în mod individual la nivelul întreprinderii-mamă sau în mod consolidat, grupul nu va mai fi viabil dacă nu este exercitată competența privind reducerea valorii contabile sau conversia în cazul acestor instrumente;

(e) entitatea sau grupul necesită un sprijin financiar public extraordinar, cu excepția oricăreia dintre circumstanțele prevăzute la articolul 18 alineatul (4) litera (d) punctul (iii).

Evaluarea condițiilor menționate la primul paragraf literele (a), (c) și (d) este efectuată de [Banca Centrală Europeană (BCE)] după consultarea comitetului. Comitetul poate de asemenea efectua astfel de evaluări în cadrul sesiunii sale executive.

[…]

(7) În cazul în care sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile specificate la alineatul (1), comitetul stabilește, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18, dacă competențele de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital relevante se exercită separat sau, conform procedurii prevăzute la articolul 18, în combinație cu o măsură de rezoluție.

[…]

(10) Comitetul se asigură că autoritățile naționale de rezoluție exercită fără întârziere competențele de reducere a valorii contabile sau de conversie în conformitate cu ordinea de prioritate a creanțelor stabilită la articolul 17 și astfel încât să producă următoarele rezultate:

(a) elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază se reduc în primul rând, în funcție de pierderi și în măsura atingerii capacității lor de absorbție;

(b) valoarea contabilă a instrumentelor de fonduri proprii de nivelul 1 suplimentar este redusă sau convertită în elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în măsura necesară pentru realizarea obiectivelor de rezoluție prevăzute la articolul 14 sau în măsura atingerii capacității instrumentelor de capital relevante, reținându-se valoarea cea mai mică;

(c) valoarea contabilă a instrumentelor de fonduri proprii de nivelul 2 este redusă și/sau convertită în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, în măsura necesară pentru realizarea obiectivelor de rezoluție prevăzute la articolul 14 sau în măsura atingerii capacității instrumentelor de capital relevante, reținându-se valoarea cea mai mică.

(11) Autoritățile naționale de rezoluție pun în aplicare instrucțiunile formulate de comitet și exercită competențele de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital relevante în conformitate cu articolul 29.”

6 Potrivit articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014:

„În cazul în care comitetul decide să aplice un instrument de rezoluție unei entități sau unui grup menționat la articolul 7 alineatul (2) sau unei entități sau unui grup menționat la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), dacă sunt îndeplinite condițiile privind aplicarea alineatelor respective, și în cazul în care respectiva măsură de rezoluție ar genera unele pierderi suportate de către creditori sau o conversie a creanțelor acestora, comitetul însărcinează autoritățile naționale de rezoluție să își exercite competența de reducere a valorii contabile și de conversie a instrumentelor de capital relevante în conformitate cu articolul 21 imediat înainte de aplicarea instrumentului de rezoluție sau concomitent cu aceasta.”

7 Articolul 24 din acest regulament prevede:

„(1) În cadrul schemei de rezoluție, instrumentul de vânzare a activității constă în transferul către un cumpărător care nu este o instituție-punte al următoarelor elemente:

(a) instrumente de proprietate emise de o instituție aflată în rezoluție; sau

(b) oricare dintre activele, drepturile sau pasivele unei instituții aflate în rezoluție sau totalitatea acestora.

(2) În ceea ce privește instrumentul de vânzare a activității, schema de rezoluție stabilește:

(a) instrumentele, activele, drepturile și pasivele care trebuie transferate de către autoritatea națională de rezoluție în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) și alineatele (7)-(11) din Directiva [2014/59];

(b) condițiile comerciale, ținând seama de circumstanțele, de costurile și de cheltuielile suportate în cadrul procedurii de rezoluție, în temeiul cărora autoritatea națională de rezoluție efectuează transferul în conformitate cu articolul 38 alineatele (2), (3) și (4) din Directiva [2014/59];

(c) dacă autoritatea națională de rezoluție își poate exercita în mai multe reprize competențele de transfer în conformitate cu articolul 38 alineatele (5) și (6) din Directiva [2014/59];

(d) măsurile luate de către autoritatea națională de rezoluție privind vânzarea entității respective sau a instrumentelor, a activelor, a drepturilor și a pasivelor vizate în conformitate cu articolul 39 alineatele (1) și (2) din Directiva [2014/59];

(e) dacă respectarea de către autoritatea națională de rezoluție a cerințelor privind vânzarea ar putea compromite atingerea obiectivelor rezoluției în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol.

(3) Comitetul aplică instrumentul de vânzare a activității fără a se conforma cerințelor privind scoaterea pe piață prevăzute la alineatul (2) litera (e) atunci când stabilește faptul că respectarea acestor cerințe ar compromite, probabil, atingerea unuia sau a mai multora dintre obiectivele rezoluției și în special atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) acesta consideră că apariția sau posibila apariție a unei situații de dificultate majoră pentru instituția aflată în rezoluție ar crea sau ar înrăutăți o amenințare deja gravă la adresa stabilității financiare; și

(b) acesta consideră că respectarea cerințelor sus-menționate ar submina, probabil, eficacitatea instrumentului de vânzare a activității în ceea ce privește eliminarea respectivei amenințări sau atingerea obiectivelor rezoluției menționate la articolul 14 alineatul (2) litera (b)."

Regulamentul nr. 575/2013

8 Articolul 4 alineatul (1) punctul 118 din Regulamentul nr. 575/2013 definește noțiunea de „fonduri proprii" ca fiind „suma fondurilor proprii de nivel 1 și a fondurilor proprii de nivel 2".

9 Potrivit dispozițiilor articolului 63 litera (n) din acest regulament, în versiunea aplicabilă la data adoptării deciziei de rezoluție:

„Instrumentele de capital și împrumuturile subordonate se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 2 dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

[…]

(n) în cazul în care instrumentele nu sunt emise direct de o instituție sau, după caz, în cazul în care împrumuturile subordonate nu sunt obținute direct de o instituție, sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:
   (i) instrumentele sunt emise sau, după caz, împrumuturile subordonate sunt obținute printr-o entitate care nu este inclusă în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2;
   (ii) instituția respectivă poate dispune imediat de veniturile generate de aceste instrumente, fără restricții și sub o formă care satisface condițiile prevăzute la prezentul alineat."

Istoricul cauzei

10 Istoricul cauzei este rezumat după cum urmează la punctele 1-11 din ordonanța atacată:

„1 Reclamanta, doamna […] Liaño Reig, era proprietara unei obligațiuni cu valoarea nominală de 50 000 de euro emise de BPE Financiaciones, SA, identificată prin [ISIN] XS 0550098569, înainte de adoptarea unei scheme de […] rezoluție în ceea ce privește [Banco Popular].

2 La 7 iunie 2017, [SRB] a adoptat decizia [de rezoluție] în temeiul [Regulamentului nr. 806/2014].

3 Anterior adoptării deciziei de rezoluție, o evaluare a Banco Popular a fost realizată în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul nr. 806/2014. Această evaluare cuprinde două rapoarte care sunt anexate la decizia de rezoluție. Primul raport de evaluare (denumit în continuare «evaluarea 1»), din data de 5 iunie 2017, a fost redactat de SRB în aplicarea articolului 20 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014 și viza să fundamenteze stabilirea faptului că s-au îndeplinit condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, astfel cum sunt definite la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014. Al doilea raport de evaluare (denumit în continuare

«evaluarea 2»), din data de 6 iunie 2017, a fost redactat de un expert independent […] în aplicarea articolului 20 alineatul (10) din Regulamentul nr. 806/2014. Obiectivul evaluării 2 era acela de a estima valoarea activelor și a pasivelor Banco Popular, de a furniza o estimare cu privire la tratamentul de care ar fi beneficiat acționarii și creditorii în cazul în care Banco Popular ar fi făcut obiectul unei proceduri normale de insolvență, precum și de a furniza elemente care să permită luarea deciziei cu privire la acțiunile și titlurile de proprietate care trebuie transferate și să permită SRB să stabilească ceea ce constituie condiții comerciale pentru instrumentul de vânzare a activității.

4 În articolul 5 alineatul (1) din decizia de rezoluție, SRB a hotărât că:

«instrumentul de rezoluție aplicat Banco Popular va consta într-o vânzare a activității în temeiul articolului 24 din Regulamentul nr. 806/2014 prin transferul acțiunilor către un cumpărător. Reducerea valorii contabile și conversia instrumentelor de capital vor fi efectuate înainte de aplicarea instrumentului de vânzare a activității».

5 Articolul 6 din decizia de rezoluție privește reducerea valorii contabile a instrumentelor de capital și instrumentul de vânzare a activității. La alineatul (1) al acestui articol, SRB a arătat ce măsuri a decis în aplicarea competenței de a reduce valoarea contabilă prevăzute la articolul 21 din Regulamentul nr. 806/2014.

6 Astfel, la articolul 6 alineatul (1) din decizia de rezoluție, SRB a hotărât:
a) mai întâi, să reducă valoarea contabilă a cuantumului nominal al capitalului social [al] Banco Popular cu suma de 2 098 429 046 de euro, ceea ce va conduce la anularea a 100 % din acțiunile Banco Popular;
b) apoi, să convertească totalitatea cuantumului principal al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar emise de Banco Popular și aflate în circulație la data deciziei de rezoluție în acțiuni nou-emise ale Banco Popular, «acțiunile noi I»;
c) în continuare, să reducă la zero valoarea contabilă nominală a «acțiunilor noi I», ceea ce va determina anularea a 100 % din aceste «acțiuni noi I».
d) în sfârșit, să convertească totalitatea cuantumului principal al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 emise de Banco Popular și aflate în circulație la data deciziei de rezoluție în acțiuni nou-emise ale Banco Popular, «acțiunile noi II». Instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 în cauză sunt convertite în «acțiunile noi II».

7 Articolul 6 alineatul (3) din decizia de rezoluție prevede că aceste măsuri de reducere a valorii contabile și de conversie sunt întemeiate pe evaluarea 2 coroborată cu rezultatele unui proces de vânzare transparent și deschis realizat de autoritatea spaniolă de rezoluție, Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (Fondul de Restructurare Ordonată a Instituțiilor Bancare, FROB).

8 În articolul 6 alineatul (5) din decizia de rezoluție, SRB a arătat că exercita competențele care îi erau conferite prin articolul 24 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 806/2014, referitor la instrumentul de vânzare a activității, și că a dispus ca «acțiunile noi II» să fie transferate către Banco Santander, SA, libere de orice drept sau privilegiu al unui terț, în schimbul plății unui preț de cumpărare de 1 euro. Se precizează că cumpărătorul și-a dat deja consimțământul pentru transfer.

9 La 7 iunie 2017, Comisia […] a adoptat Decizia (UE) 2017/1246 de aprobare a schemei de rezoluție pentru Banco Popular [SA] (JO 2017, L 178, p. 15).

10 În aceeași zi, FROB a adoptat măsurile necesare pentru punerea în aplicare a deciziei de rezoluție, în conformitate cu articolul 29 din Regulamentul nr. 806/2014. În acest cadru, FROB și-a dat acordul pentru transferul acțiunilor noi ale Banco Popular rezultate din conversia instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 către Banco Santander.

11 La 28 septembrie 2018, în urma unei fuziuni prin absorbție, Banco Santander a devenit succesorul cu titlu universal al Banco Popular."

Acțiunea în fața Tribunalului și ordonanța atacată

11 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 17 august 2017, recurenta a introdus o acțiune având ca obiect, pe de o parte, anularea articolului 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție în măsura în care această dispoziție prevede conversia instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 identificate prin ISIN XS 0550098569 în acțiuni noi ale Banco Popular, precum și anularea evaluării provizorii efectuate de expertul independent și a evaluării provizorii efectuate de SRB și, pe de altă parte, compensarea, consecutivă anulării care era astfel solicitată, a pierderii pretins suferite ca urmare a acestei conversii.

12 La 14 februarie 2018, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, acesta a invitat SRB să prezinte anumite înscrisuri. SRB a răspuns la această cerere în termenul stabilit.

13 La 6 iulie 2018, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, acesta a adresat părților întrebări scrise cu privire în special la interesul de a exercita acțiunea și la calitatea procesuală activă a recurentei. Părțile au răspuns la aceste întrebări în termenul stabilit.

14 La 17 mai 2019, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, acesta a adresat părților întrebări scrise referitoare la admisibilitatea acțiunii. Aceste întrebări priveau în mod special anularea în parte a deciziei de rezoluție și caracterul separabil al anumitor dispoziții din această decizie. Părțile au răspuns la aceste întrebări în termenul stabilit.

15 Prin ordonanța atacată, Tribunalul a decis, în temeiul articolului 129 din Regulamentul de procedură al acestuia, să se pronunțe prin ordonanță motivată asupra cauzelor de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică și a respins acțiunea ca vădit inadmisibilă, fără a se pronunța asupra motivelor invocate de recurentă.

16 În acest sens, în ceea ce privește, în primul rând, cererea de anulare în parte a deciziei de rezoluție, Tribunalul a amintit că, potrivit jurisprudenței (Hotărârea din 16 iulie 2015, Comisia/Consiliul, C-425/13, EU:C:2015:483, punctul 94 și jurisprudența citată), anularea în parte a unui act al Uniunii Europene nu este posibilă decât în măsura în care elementele a căror anulare este solicitată pot fi separate de restul actului respectiv. Tribunalul a mai subliniat că această cerință de separabilitate nu este îndeplinită atunci când anularea în parte a unui act are ca efect modificarea substanței acestuia. În ceea ce privește verificarea caracterului separabil al dispozițiilor contestate, aceasta presupune examinarea domeniului de aplicare al respectivelor dispoziții pentru a se putea evalua dacă anularea lor ar modifica spiritul și substanța deciziei a cărei anulare se solicită. În sfârșit, Tribunalul a precizat că, în măsura în care era sesizat cu anularea în parte a unei decizii, trebuia verificat dacă o asemenea anulare în parte este posibilă. Astfel, dacă nu aceasta ar fi situația, acțiunea ar trebui respinsă ca inadmisibilă întrucât Tribunalul nu poate pronunța nulitatea unui act în ansamblul său în cazul în care a fost sesizat numai cu o cerere de nulitate parțială decât cu riscul de a se pronunța *ultra petita*.

17 În consecință, pentru a stabili dacă dispoziția deciziei de rezoluție a cărei anulare se solicita, și anume dispoziția care prevedea conversia instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 deținute de recurentă, este separabilă de ansamblul schemei de rezoluție pentru Banco Popular, Tribunalul a amintit că titlurile emise de BPE Financiaciones și deținute de recurentă erau instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale Banco Popular, identificate la articolul 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție printre instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 ale Banco Popular a căror valoare contabilă trebuia redusă, trebuind apoi să fie convertite în „acțiuni noi II”. În această privință, Tribunalul a adăugat că, potrivit articolului 6 din decizia de rezoluție, instrumentul de rezoluție aplicat, și anume vânzarea activității, presupunea în cazul Banco Popular, în prealabil, conversia tuturor instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 identificate în decizia de rezoluție în „acțiuni noi II”. Tribunalul a mai subliniat că, potrivit articolului 6 alineatul (3) din decizia de rezoluție, aceste măsuri de reducere a valorii contabile și de conversie erau întemeiate pe evaluarea 2 confirmată de rezultatele unui proces de vânzare transparent și deschis realizat de FROB. Or, întrucât Banco Santander a propus să cumpere acțiunile Banco Popular la prețul de 1 euro, ceea ce implica printre altele conversia a 100 % din instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 ale Banco Popular, conversia ansamblului acestor instrumente era o condiție prealabilă necesară pentru realizarea vânzării către Banco Santander, care nu ar fi putut avea loc în aceleași condiții în cazul în care unele dintre instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 aflate în circulație la data deciziei de rezoluție nu ar fi fost convertite. În sfârșit, Tribunalul a înlăturat celelalte argumente invocate de recurentă în ceea ce privește caracterul separabil al deciziei de a converti instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 de ansamblul deciziei de rezoluție.

18 În ceea ce privește, în al doilea rând, cererea de anulare a evaluărilor 1 și 2, Tribunalul a considerat că, întrucât cererea de anulare în parte a deciziei de rezoluție a fost respinsă ca inadmisibilă, această cerere trebuia de asemenea să fie declarată inadmisibilă.

19 În ceea ce privește, în al treilea rând, cererea de compensare, Tribunalul a apreciat că, întrucât cererea de anulare a fost respinsă ca inadmisibilă, această cerere trebuia de asemenea să fie respinsă, fără a aduce atingerii posibilității recurentei de a formula ulterior o eventuală acțiune în despăgubire.

Concluziile părților

20 Prin intermediul recursului formulat, doamna Liaño Reig solicită Curții:

– să admită recursul și să anuleze ordonanța atacată în ceea ce privește respingerea ca inadmisibilă a acțiunii formulate în fața Tribunalului și obligarea recurentei la plata cheltuielilor de judecată, care figurează la punctul 1 și, respectiv, la punctul 3 din dispozitivul acestei ordonanțe, și

– să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul dedus judecății Tribunalului, admițând toate concluziile formulate în cererea introductivă în cazul în care apreciază că este în stare de judecată sau, în caz contrar, să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acesteia, dispunând soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

21 SRB solicită Curții:

– să respingă recursul, și

– să o oblige pe recurentă la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură și în procedura desfășurată în fața Tribunalului.

Cu privire la recurs

22 În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive. Prin intermediul primului motiv, structurat în opt aspecte, recurenta contestă ordonanța atacată în măsura în care Tribunalul a considerat că dispoziția a cărei anulare s-a solicitat nu era separabilă de celelalte elemente ale schemei de rezoluție fără a modifica substanța acestei decizii. Prin intermediul celui de al doilea motiv, structurat în trei aspecte, recurenta contestă ordonanța atacată în măsura în care Tribunalul a considerat că anularea în parte a deciziei de rezoluție era contrară principiului egalității de tratament între creditorii care aparțin aceleiași categorii. Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta contestă inadmisibilitatea cererii de anulare a evaluărilor 1 și 2. În sfârșit, prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurenta contestă inadmisibilitatea cererii de compensare.

Cu privire la primul, al treilea, al patrulea și al șaselea-al optulea aspect ale primului motiv

Argumentația părților

23 Prin intermediul primului, al celui de al treilea, al celui de al patrulea și al celor de al șaselea-al optulea aspect ale primului motiv, care trebuie analizate împreună și în primul rând, recurenta susține că ordonanța atacată și în special punctele 30 și 35, 31 și 32, 40 și 42 din aceasta sunt afectate de un viciu de motivare și că Tribunalul nu a răspuns la unele dintre argumentele sale.

24 Așadar, Tribunalul ar fi omis să identifice substanța deciziei de rezoluție, nu ar fi motivat afirmația potrivit căreia conversia obligațiunilor emise de BPE Financiaciones în acțiuni ale Banco Popular era importantă pentru vânzarea întregului său capital social către Banco Santander și nici nu a explicat motivele pentru care argumentația recurentei era „ilogică”. Tribunalul ar fi omis de asemenea să explicitеze criteriul obiectiv pe care a întemeiat inadmisibilitatea acțiunii. În plus, Tribunalul nu ar și-ar fi motivat aprecierea potrivit căreia, în vederea transferului către Banco Santander a totalității capitalului social al Banco Popular, era necesară conversia tuturor instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 ca o condiție prealabilă pentru executarea instrumentului de rezoluție care consta în vânzarea activității. În sfârșit, Tribunalul nu ar fi motivat respingerea mai multor afirmații ale recurentei referitoare la lipsa de validitate a evaluării 2, la lipsa caracterului semnificativ al cuantumului titlurilor pe care le deținea în raport cu ansamblul instrumentelor de capital ale Banco Popular care au făcut obiectul reducerii valorii contabile și al conversiei, precum și la aplicarea articolului 21 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 806/2014.

25 SRB contestă argumentația recurentei.

Aprecierea Curții

26 Mai întâi, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, obligația de motivare care revine Tribunalului îi impune acestuia să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul pe care l-a urmat, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile deciziei luate, iar Curții să își exercite controlul jurisdicțional (Hotărârea din 16 iulie 2020, Inclusion Alliance for Europe/Comisia, C-378/16 P, EU:C:2020:575, punctul 95 și jurisprudența citată).

27 Apoi, potrivit unei jurisprudențe de asemenea constante a Curții în materie de recursuri, motivarea unei decizii a Tribunalului poate fi implicită, cu condiția să permită persoanelor interesate să cunoască motivele pe care s-a întemeiat Tribunalul, iar Curții să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul (Hotărârea din 16 iulie 2020, Nexans France și Nexans/Comisia, C-606/18 P, EU:C:2020:571, punctul 101 și jurisprudența citată). Așadar, obligația de motivare nu impune

Tribunalului să facă o expunere care să urmeze în mod exhaustiv și unul câte unul toate argumentele prezentate de părțile în litigiu (Hotărârea din 25 iunie 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, punctul 96 și jurisprudența citată).

28 În sfârșit, obligația de motivare ce revine Tribunalului trebuie diferențiată de problema temeiniciei motivării pe care este întemeiată ordonanța atacată [a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 iunie 2015, Ipatau/Consiliul, C-535/14 P, EU:C:2015:407, punctul 37, și Hotărârea din 30 aprilie 2019, Italia/Consiliul (Cota de pescuit a peștelui-spadă mediteraneean), C-611/17, EU:C:2019:332, punctul 48], astfel încât faptul că Tribunalul a ajuns, pe fond, la o altă concluzie decât reclamantul nu poate, în sine, să ducă la concluzia că această ordonanță este afectată de un viciu de motivare (Hotărârea din 20 mai 2010, Gogos/Comisia, C-583/08 P, EU:C:2010:287, punctul 35 și jurisprudența citată).

29 În ceea ce privește primul și al treilea aspect ale primului motiv, recurenta reproșează Tribunalului că nu a identificat, la punctul 40 din ordonanța atacată, substanța deciziei de rezoluție și, prin urmare, că nu a ținut seama de jurisprudența potrivit căreia, pentru aprecierea admisibilității unei cereri de anulare în parte a unui act al Uniunii, trebuie stabilit, în raport cu un criteriu obiectiv, dacă o asemenea anulare ar modifica substanța actului în cauză.

30 În această privință, în primul rând, trebuie subliniat că, la punctele 27-36 din ordonanța atacată, Tribunalul a apreciat caracterul separabil al articolului 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție a cărei anulare a fost solicitată de recurentă.

31 În acest scop, Tribunalul a analizat dispozițiile acestei decizii și a dedus că, pe de o parte, reducerea valorii contabile și conversia tuturor instrumentelor de fonduri proprii de nivelul 1 suplimentar și conversia tuturor instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 constituiau o condiție prealabilă pentru punerea în aplicare a instrumentului de vânzare a activității și, pe de altă parte, conversia ansamblului instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 ale Banco Popular era o condiție prealabilă necesară pentru realizarea vânzării către Banco Santander.

32 Or, chiar dacă Tribunalul nu a menționat acest lucru în mod expres, asemenea elemente evidențiază conținutul și substanța deciziei de rezoluție. În plus, această analiză a Tribunalului arată că, procedând astfel, acesta a apreciat, conform jurisprudenței (Hotărârea din 6 decembrie 2012, Comisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, punctul 38), în temeiul unui criteriu obiectiv, și anume al conținutului deciziei de rezoluție, dacă elementul acestei decizii a cărui anulare se solicita era separabil de restul deciziei respective și dacă anularea în parte a aceleiași decizii ar avea ca efect modificarea substanței acestuia.

33 În al doilea rând, trebuie subliniat că punctul 40 din ordonanța atacată urmărește să răspundă la argumentul recurentei amintit la punctul 39 din această ordonanță, iar nu să aprecieze, *stricto sensu*, caracterul separabil al articolului 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție. Pe de altă parte, contrar susținerilor recurentei, Tribunalul expune la punctul 40 din ordonanța menționată în mod clar ș neechivoc motivul pentru care a calificat drept „ilogic” argumentul ei. Așadar, rezultă din cuprinsul celei de a doua teze a acestui punct, introdusă de altfel prin termenul „astfel”, că acest argument este „ilogic” întrucât, dacă titlurile deținute de recurentă nu ar fi fost convertite în „acțiuni noi II”, ar fi imposibil să se considere că totalitatea capitalului social al Banco Popular a fost transferat către Banco Santander.

34 Rezultă că primul și al treilea aspect ale primului motiv trebuie înlăturate.

35 În ceea ce privește al patrulea aspect al primului motiv, recurenta susține că punctele 30 și 35 din ordonanța atacată sunt afectate de un viciu de motivare în legătură cu necesitatea de a converti toate instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 ca o condiție prealabilă pentru executarea instrumentului de rezoluție care constă în vânzarea activității.

36 În această privință trebuie subliniat de la bun început că, la punctul 30 de ordonanța atacată, Tribunalul s-a limitat să identifice substanța deciziei de rezoluție amintind conținutul articolului 6 din această decizie, fără a proceda la vreo apreciere a necesității de a converti toate instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 ca o condiție prealabilă indispensabilă pentru executarea instrumentului de rezoluție.

37 În ceea ce privește punctul 35 din ordonanța atacată, Tribunalul arată că, pentru motivele pe care tocmai le-a enumerat, conversia ansamblului instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 ale Banco Popular era o condiție prealabilă necesară pentru realizarea vânzării către Banco Santander, că această vânzare nu ar fi putut avea loc în aceleași condiții dacă unele dintre instrumente de fonduri proprii de nivel 2 aflate în circulație la data deciziei de rezoluție nu ar fi fost convertite și că anularea conversiei unora dintre aceste instrumente ar fi de natură să modifice substanța deciziei de rezoluție.

38 În consecință, acest punct nu poate fi interpretat separat de punctele 28-34 din ordonanța atacată care îl precedă și în care Tribunalul a expus conform cerințelor amintite la punctul 26 din prezenta hotărâre motivele care l-au determinat să considere că conversia tuturor instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 era o condiție prealabilă necesară pentru executarea instrumentului de rezoluție.

39 Rezultă că, contrar susținerilor recurentei, aprecierea Tribunalului care figurează la punctul 35 din ordonanța atacată este suficient de motivată.

40 Recurenta mai susține că la punctul 35 din ordonanța atacată Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât, în raport cu diversele argumente pe care ea le-a invocat, ar fi fost justificat să conchidă că, în cazul în care obligațiunile BPE Financiaciones nu ar fi fost convertite în acțiuni ale Banco Popular, Banco Santander nici nu ar fi renunțat să își prezinte oferta pentru cumpărarea activității Banco Popular, nici nu ar fi redus prețul de cumpărare oferit, astfel încât conversia obligațiunilor BPE Financiaciones în acțiuni ale Banco Popular nu presupunea modificarea condițiilor de vânzare a acțiunilor Banco Popular către Banco Santander și că anularea solicitată nu avea nicio incidență asupra substanței deciziei de rezoluție.

41 În această privință trebuie subliniat că recurenta se prevalează de argumentele invocate cu privire la legalitatea dispoziției din decizia de rezoluție. Or, chestiunea legalității acestei decizii trebuie diferențiată de cea a admisibilității cererii de anulare în parte a deciziei menționate, astfel încât, în cadrul aprecierii admisibilității unei acțiuni în anulare împotriva acestei decizii, Tribunalul nu este ținut să aprecieze și să răspundă la argumentele invocate împotriva legalității sale.

42 Prin urmare, recurenta nu poate reproșa Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept și o încălcare a obligației de motivare atunci când a omis să aprecieze argumentele referitoare la legalitatea deciziei de rezoluție.

43 În consecință, al patrulea aspect al primului motiv trebuie înlăturat.

44 În ceea ce privește al șaselea și al optulea aspect ale primului motiv, recurenta susține că Tribunalul nu a ținut seama la punctele 31 și 32 din ordonanța atacată de afirmațiile sale privind evaluarea 2 și că nici nu a luat în considerare afirmația ei privind aplicarea articolului 21 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 806/2014, privind respectarea condiției caracterului separabil.

45 În primul rând, trebuie amintit că, la punctele 31 și 32 din ordonanța atacată, Tribunalul s-a limitat să expună dispozițiile din decizia de rezoluție, în special articolul 6 alineatul (4) din aceasta.

46 Deși, procedând astfel, Tribunalul a menționat evaluarea 2, se impune constatarea că recurenta îi reproșează că, la aprecierea admisibilității cererii sale de anulare în parte a deciziei de rezoluție, a omis să țină seama de anumite argumente invocate în replică împotriva legalității acestei decizii.

47 Or, după cum reiese din cuprinsul punctului 41 din prezenta hotărâre, în cadrul aprecierii admisibilității unei acțiuni în anulare împotriva unui act al Uniunii, chestiunea legalității acestui act trebuie diferențiată de cea a admisibilității cererii de anulare în parte a deciziei menționate.

48 În al doilea rând, trebuie subliniat că, răspunzând la a doua întrebare adresată în cadrul măsurii de organizare a procedurii din 17 mai 2019, recurenta a arătat că, după cum a susținut la punctul 37 din replică, chiar dacă obligațiunile emise de BPE Financiaciones ar fi considerate ca fiind un instrument de capital relevant și chiar dacă o măsură de rezoluție s-ar putea aplica unor instrumente de capital emise de o filială care nu intră sub incidența Regulamentului nr. 806/2014, acesta impune, la articolul 21 alineatul (1) litera (c), pentru reducerea valorii contabile și conversia obligațiunilor, ca grupul să nu mai fie viabil dacă nu este exercitată competența privind reducerea valorii contabile sau conversia în cazul instrumentelor de capital emise de filială.

49 Este adevărat că Tribunalul nu a luat poziție în mod explicit în ordonanța atacată în legătură cu acest argument al recurentei.

50 Cu toate acestea, trebuie subliniat că, la punctul 42 de ordonanța atacată, Tribunalul a expus în mod clar și neechivoc motivele pentru care trebuia înlăturat argumentul potrivit căruia lipsa conversiei titlurilor deținute de recurentă nu ar fi împiedicat transferul totalității acțiunilor către Banco Santander în aceleași condiții.

51 În plus, la punctele 43-51 din ordonanța atacată, Tribunalul a expus corespunzător cerințelor legale motivele pentru care respectarea principiului egalității dintre toți creditorii din aceeași categorie și articolul 21 din Regulamentul nr. 806/2014 nu se opuneau ca decizia de rezoluție să vizeze instrumente de capital precum cele deținute de recurentă, și anume instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 ale Banco Popular emise de o filială deținută în întregime de aceasta.

52 Rezultă că, în conformitate cu jurisprudența amintită la punctul 27 din prezenta hotărâre, Tribunalul a considerat în mod implicit că afirmația recurentei referitoare la aplicarea articolului 21 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 806/2014 nu putea permite să se demonstreze că articolul 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție, a cărui anuare a fost solicitată de recurentă, era separabil de această decizie.

53 În rest, mai trebuie precizat că această afirmație a recurentei potrivit căreia condițiile prevăzute de acest regulament pentru reducerea valorii contabile și conversia instrumentelor de capital în cauză nu erau îndeplinite privea legalitatea articolului 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție, iar nu chestiunea caracterului separabil al acestei dispoziții. În consecință, nu i se poate reproșa Tribunalului că nu a răspuns în mod explicit la aceasta.

54 Prin urmare, al șaselea și al optulea aspect ale primului motiv trebuie înlăturate.

55 În ceea ce privește al șaptelea aspect al primului motiv, recurenta susține că punctul 42 din ordonanța atacată este afectat de o eroare de drept ca urmare a unui viciu de motivare. Tribunalul nu ar fi motivat respingerea argumentului recurentei menționat la punctul 41 din ordonanța atacată și nici necesitatea de a converti toate instrumentele de capital înainte de a proceda la punerea în aplicare a instrumentului de vânzare a activității prin intermediul transferului către Banco Santander a totalității capitalului social al Banco Popular.

56 În această privință, pe de o parte, în măsura în care recurenta susține că punctul 42 din ordonanța atacată este afectat de același viciu de motivare ca punctul 30 din această ordonanță, este suficient să se amintească faptul că, după cum Curtea a arătat la punctul 36 din prezenta hotărâre, Tribunalul s-a limitat la punctul 30 din ordonanța menționată să identifice substanța deciziei de rezoluție amintind conținutul articolului 6 din decizia de rezoluție.

57 Pe de altă parte, trebuie subliniat că la punctul 42 din ordonanța atacată Tribunalul a înlăturat argumentul recurentei arătând că faptul că titlurile pe care aceasta le deținea reprezentau doar un cuantum redus este nerelevant întrucât exercitarea competenței de reducere a valorii contabile și de conversie anterior transferului trebuie să privească totalitatea instrumentelor de capital ale Banco Popular.

58 Rezultă că Tribunalul a justificat respingerea argumentului recurentei. În plus, aceasta nu poate susține că Tribunalul nu a motivat necesitatea de a converti toate instrumentele de capital înainte de a proceda la punerea în aplicare a instrumentului de vânzare a activității prin intermediul transferului către Banco Santander a totalității capitalului social al Banco Popular din moment ce o asemenea motivare figurează în mod explicit la punctele 28-35 din ordonanța atacată.

59 Prin urmare, al șaptelea aspect al primului motiv trebuie înlăturat.

60 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se înlăture ca neîntemeiate primul, al treilea, al patrulea și al șaselea-al optulea aspect ale primului motiv.

Cu privire la al doilea aspect al primului motiv și la al doilea motiv

Argumentația părților

61 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv și al celui de al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că articolul 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție nu era separabil de această decizie.

62 Punctul 40 din ordonanța atacată ar fi eronat ca urmare a faptului că Tribunalul nu a ținut seama de datele referitoare la cuantumurile instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție și convertite în acțiuni ale Banco Popular. În plus, recurenta nu s-ar fi limitat să arate că BPE Financiaciones nu putea face obiectul rezoluției și nu ar fi susținut niciodată că această entitate făcea obiectul schemei de rezoluție, ci ar fi afirmat că Regulamentul nr. 806/2014, în particular articolul 21 din acesta, referitor la exercitarea competenței de a converti instrumentele de capital și de a reduce valoarea contabilă a acestora, nu i-ar fi aplicabil. Tribunalul ar fi săvârșit de asemenea o eroare de drept la punctele 45 și 46 din ordonanța atacată întrucât ar fi aplicat în mod nejustificat obligațiunilor emise de BPE Financiaciones principiul general de rezoluție prevăzut la articolul 15 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 806/2014, deși această entitate nu ar intra în domeniul de aplicare al acestui regulament, iar acest principiu nu i-ar fi aplicabil. În sfârșit, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept la punctele 44-46 și 51 din ordonanța atacată dat fiind că ar fi aplicat în mod greșit principiul egalității de tratament în privința obligațiunilor emise de BPE Financiaciones.

63 SRB contestă argumentația recurentei.

Aprecierea Curții

64 Cu titlu introductiv, trebuie subliniat că decizia de rezoluție cuprinde două componente. Pe de o parte, SRB a arătat la articolele 1-4 din această decizie, care alcătuiesc „titlul I” din aceasta, motivele pentru care Banco Popular trebuia să facă obiectul unei rezoluții. Pe de altă parte, SRB a expus la articolele 5-7 din decizia menționată, care alcătuiesc „titlul II” din aceasta, instrumentul acestei rezoluții. Mai precis, articolul 5 din decizia de rezoluție explicitează instrumentul de rezoluție pus în aplicare, în speță instrumentul de vânzare a activității, iar articolul 6 din această decizie precizează că, anterior vânzării, SRB face uz de competența sa de reducere a valorii contabile și de conversie a instrumentelor de capital ale Banco Popular.

65 În ceea ce privește articolul 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție a cărei anulare a fost solicitată de recurentă, SRB a arătat în acesta că toate instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 ale Banco Popular trebuiau să facă obiectul unei reduceri a valorii contabile și să fie convertite în „acțiuni noi II” și a alcătuit o listă cu aceste instrumente care includea instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 emise de BPE Financiaciones identificate prin ISIN XS 0550098569.

66 Rezultă că acțiunea în fața Tribunalului avea ca obiect anularea unui element individual din lista de instrumente de capital relevante menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție.

67 În această privință trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, anularea în parte a unui act al Uniunii nu este posibilă decât în măsura în care elementele a căror anulare este solicitată pot fi separate de restul acestui act. Curtea a statuat în mod repetat că această condiție nu este îndeplinită atunci când anularea în parte a unui act ar avea ca efect modificarea substanței acestuia (Hotărârea din 9 noiembrie 2017, SolarWorld/Consiliul, C-204/16 P, EU:C:2017:838, punctul 36 și jurisprudența citată).

68 Rezultă că verificarea caracterului separabil al unor elemente ale unui act al Uniunii presupune examinarea domeniului de aplicare al acestora pentru a evalua dacă o anulare a acestor elemente ar modifica spiritul și substanța actului respectiv (Hotărârea din 9 noiembrie 2017, SolarWorld/Consiliul, C-204/16 P, EU:C:2017:838, punctul 37 și jurisprudența citată).

69 În speță, aceste condiții nu sunt întrunite.

70 Astfel, elementele din decizia de rezoluție referitoare la reducerea valorii contabile și la conversia instrumentelor de capital nu pot fi separate de celelalte elemente ale acestei decizii, în special de opțiunea de a recurge la instrumentul de rezoluție care constă în vânzarea activității.

71 Substanța unei decizii de rezoluție cum este cea în discuție în speță cuprinde nu numai alegerea instrumentului de rezoluție, ci și posibilitatea de a-l combina cu exercitarea competenței de reducere a valorii contabile și de conversie a instrumentelor de capital, precum și modalitățile punerii lor în aplicare.

72 Prin urmare, după cum a arătat Curtea la punctele 31 și 32 din prezenta hotărâre, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a conchis că articolul 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție era legat în mod intrinsec de însăși substanța deciziei de rezoluție și că anularea în parte a acestei decizii ar aduce atinge substanței deciziei respective care presupune ca toate instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 ale Banco Popular să facă obiectul unei reduceri a valorii contabile, iar apoi să fie convertite în „acțiuni noi II”.

73 Astfel, în primul rând, rezultă din dispozițiile coroborate ale articolului 15 alineatul (1) litera (b), ale articolului 17, ale articolului 21 alineatul (10) litera (c) și ale articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014 că, atunci când o entitate face obiectul unei măsuri de rezoluție, reducerea valorii contabile a instrumentelor de capital depinde de nivelul pierderilor acestei entități. Prin urmare, reducerea completă a valorii contabile a instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 se impune în cazul în care pierderile ating acest nivel de prioritate a creanțelor.

74 În al doilea rând, instrumentul de rezoluție ales în speță, și anume instrumentul de vânzare a activității, presupune o corespondență între o ofertă și o cerere, astfel încât repunerea în discuție a reducerii valorii contabile și a conversiei unui instrument de fonduri proprii de nivel 2 cum este cel vizat de cererea de anulare a recurentei ar aduce atingere în mod necesar prețului propus de Banco Santander și, prin urmare, vânzării activității acestei entități și aplicării instrumentului de rezoluție.

75 Această apreciere nu este repusă în discuție de argumentul recurentei potrivit căruia la punctul 40 din ordonanța atacată Tribunalul a săvârșit o eroare prin neluarea în considerare a datelor referitoare la cuantumurile instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție și convertite în acțiuni ale Banco Popular.

76 Astfel, pe de o parte, delimitarea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 care trebuie să facă obiectul unei reduceri a valorii contabile sau al unei conversii anterior punerii în aplicare a instrumentului de rezoluție este determinată, conform articolului 15 alineatul (1) litera (b), articolului 17 și articolului 21 alineatul (10) litera (c) din Regulamentul nr. 806/2014, de nivelul pierderilor entității, precum și de normele referitoare la prioritatea creanțelor.

77 Pe de altă parte, contrar susținerilor recurentei, indiferent de cuantumul fiecăruia dintre aceste instrumente de capital, nu s-ar putea considera că totalitatea instrumentelor identificate la articolul 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție au fost convertite dacă unul dintre aceste instrumente, care reprezintă fie și o parte nesemnificativă din instrumentele respective, nu a făcut obiectul unei reduceri a valorii contabile. Astfel, după cum a subliniat în mod întemeiat Tribunalul, într-o asemenea ipoteză ar fi imposibil să se considere că totalitatea capitalului social al Banco Popular a fost transferat către Banco Santander.

78 Trebuie de asemenea să fie înlăturat argumentul recurentei potrivit căruia la punctele 48 și 51 din ordonanța atacată Tribunalul a săvârșit o eroare de apreciere a afirmațiilor sale, întrucât ea nu s-ar fi limitat să susțină că BPE Financiaciones nu putea fi supusă rezoluției și nu ar fi susținut niciodată că această entitate făcea obiectul schemei de rezoluție, ci ar fi afirmat că entitatea respectivă, ca urmare a activității sale, nu figura printre instituțiile vizate la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2014/59 și la articolul 2 din Regulamentul nr. 806/2014, cărora aceste acte, și mai precis articolul 21 din regulamentul menționat, le sunt aplicabile.

79 În această privință trebuie subliniat că, răspunzând la prima întrebare litera (b) din măsura de organizare a procedurii a Tribunalului din 17 mai 2019, recurenta a susținut că exista o diferență obiectivă esențială între obligațiunile emise de BPE Financiaciones și celelalte instrumente de fonduri proprii de nivel 2 convertite în acțiuni ale Banco Popular în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție. În particular, recurenta a arătat că aceste obligațiuni sunt singurul instrument de fonduri proprii de nivel 2 convertit în acțiuni ale Banco Popular care a fost emis de o entitate, și anume de BPE Financiaciones, care nu poate face obiectul unei rezoluții.

80 Or, atunci când a precizat, la punctul 48 din ordonanța atacată, că recurenta a susținut că lipsa conversiei titlurilor emise de BPE Financiaciones deținute de ea era compatibilă cu respectarea principiului egalității de tratament între creditorii care aparțin aceleiași categorii și că ea s-a prevalat de o diferență obiectivă între titlurile pe care le deținea și celelalte instrumente de fonduri proprii de nivel 2 care au fost convertite, diferență ce consta în faptul că titlurile deținute de ea nu au fost emise de Banco Popular, ci de BPE Financiaciones, iar această entitate emitentă nu îndeplinea condițiile pentru a face obiectul unei rezoluții, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de apreciere a afirmațiilor recurentei.

81 În ceea ce privește punctul 51 din ordonanța atacată, Tribunalul a precizat la acesta că argumentul recurentei potrivit căruia lipsa conversiei titlurilor emise de BPE Financiaciones pe care ea le deținea era compatibilă cu respectarea principiului egalității de tratament între creditorii care aparțin aceleiași categorii se baza pe o confuzie. Mai precis, Tribunalul a subliniat că, întrucât competența de conversie și de reducere a valorii contabile, prevăzută la articolul 21 din Regulamentul nr. 806/2014, este exercitată cu privire la instrumentele de capital ale entității care face de obiectul rezoluției, și anume în speță ale Banco Popular, faptul că aceste instrumente au fost emise de o filială deținută în întregime de Banco Popular nu însemna că entitatea care a emis instrumentele făcea obiectul schemei

de rezoluție și nu este de natură să stabilească o diferență de situație în raport cu celelalte instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale Banco Popular. Procedând astfel, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de apreciere a afirmațiilor recurentei.

82 Argumentul recurentei potrivit căruia Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept la punctele 45 și 46 din ordonanța atacată aplicând în mod nejustificat obligațiunilor emise de BPE Financiaciones, entitate care nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 806/2014, principiul general de rezoluție prevăzut la articolul 15 alineatul (1) litera (f) din acest regulament trebuie de asemenea să fie înlăturat.

83 În această privință trebuie amintit că, la punctele 45 și 46 din ordonanța atacată, Tribunalul a considerat că principiul general care reglementează rezoluția, consacrat la articolul 15 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 806/2014, potrivit căruia creditorii din aceeași categorie sunt tratați în mod egal, ar fi repus în discuție în cazul în care ar fi posibil să se anuleze decizia de rezoluție numai în măsura în care prevede conversia anumitor instrumente de fonduri proprii de nivel 2. Tribunalul a conchis de aici că acest principiu se opune de asemenea anulării conversiei anumitor instrumente de fonduri proprii de nivel 2.

84 O asemenea apreciere nu constituie o eroare de drept.

85 Astfel, articolul 3 alineatul (1) punctul 47 din Regulamentul nr. 806/2014 prevede că, în sensul acestui regulament, noțiunea de „instrumente de fonduri proprii de nivel 2” înseamnă instrumente de capital sau împrumuturi subordonate ce întrunesc cerințele prevăzute la articolul 63 din Regulamentul nr. 575/2013. Potrivit acestei dispoziții, instrumentele care nu sunt emise direct de o instituție sau împrumuturile subordonate care nu sunt obținute direct de o instituție se pot califica totuși drept instrumente de fonduri proprii de nivel 2, sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții.

86 Rezultă că competența de conversie și de reducere a valorii contabile prevăzută la articolul 21 din Regulamentul nr. 806/2014 nu depinde de entitatea care a emis bonurile, ci de caracteristicile acestor bonuri.

87 Întrucât recurenta nu a contestat nici în fața Tribunalului, nici în fața Curții că titlurile emise de BPE Financiaciones constituie instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale Banco Popular și întrucât nu a emis nicio critică împotriva punctului 28 din ordonanța atacată, ea nu contestă că aceste titluri constituie un instrument de fonduri proprii al unei instituții care face obiectul unei rezoluții.

88 În consecință, Tribunalul a precizat în mod întemeiat că, pe de o parte, cadrul juridic aplicabil permitea să fie considerate instrumente de fonduri proprii de nivel 2 titlurile emise de BPE Financiaciones și, pe de altă parte, că asemenea instrumente puteau fi supuse competenței de reducere a valorii contabile și de conversie în temeiul articolului 21 din Regulamentul nr. 806/2014 și principiului egalității între toți creditorii din aceeași categorie, consacrat la articolul 15 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 806/2014.

89 În sfârșit, trebuie înlăturat argumentul recurentei potrivit căruia Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și o eroare de motivare la punctele 44-46 și 51 din ordonanța atacată aplicând în mod nejustificat principiul egalității de tratament în privința obligațiunilor emise de BPE Financiaciones.

90 Astfel, trebuie amintit că, la punctele 44-46 din ordonanța atacată, Tribunalul a apreciat că deținătorii de instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale unei instituții sunt o categorie de creditori care trebuie tratați în același mod în cadrul exercitării de către SRB a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie a instrumentelor de capital. De aici a dedus că acest principiu general al egalității în materie de rezoluție ar fi repus în discuție dacă ar fi posibil să se anuleze decizia de rezoluție numai

în măsura în care prevede conversia anumitor instrumente de fonduri proprii de nivel 2 și că, în consecință, respectarea principiului egalității între toți creditorii din aceeași categorie s-ar opune de asemenea anulării conversiei numai în privința anumitor instrumente de fonduri proprii de nivel 2.

91 La punctul 51 din această ordonanță, Tribunalul și-a încheiat aprecierea argumentului menționat al recurentei arătând că acesta se baza pe o confuzie. Tribunalul a subliniat că competențele de conversie și de reducere a valorii contabile, prevăzute la articolul 21 din Regulamentul nr. 806/2014, erau exercitate în privința instrumentelor de capital ale entității care face obiectul rezoluției, și anume în speță ale Banco Popular. Acesta a adăugat că faptul că aceste instrumente au fost emise de o filială deținută în întregime de Banco Popular nu însemna că entitatea care a emis instrumentele făcea obiectul schemei de rezoluție și nu era de natură să stabilească o diferență de situație în raport cu celelalte instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale Banco Popular.

92 În condițiile în care recurenta reproșează Tribunalului că nu a răspuns la anumite afirmații ale sale, trebuie amintit că, în conformitate cu punctele 26-28 și 41 din prezenta hotărâre, Tribunalul nu este ținut să răspundă la toate argumentele invocate în fața sa și în special la cele care privesc legalitatea dispoziției a cărei anulare se solicită. Astfel, întrucât analiza caracterului separabil al unei dispoziții este realizată în stadiul aprecierii admisibilității acțiunii, este prematur să se aprecieze și, dacă este cazul, să se răspundă la argumentele invocate în legătură cu legalitatea actului în cauză.

93 În plus, recurenta se limitează să invoce asemenea argumente și să susțină că, articolul 6 alineatul (1) litera (d) din decizia de rezoluție fiind nelegal, această dispoziție este separabilă de restul deciziei respective, fără a demonstra în mod concret diferențele dintre deținătorii obligațiunilor emise de BPE Financiaciones și deținătorii celorlalte instrumente de fonduri proprii de nivel 2 prevăzute în dispoziția menționată care ar justifica un tratament distinct al acestora și o anulare în parte a deciziei de rezoluție.

94 Având în vedere toate considerațiile ce precedă, este necesar să se înlăture ca neîntemeiate al doilea aspect al primului motiv și al doilea motiv.

Cu privire la al cincilea aspect al primului motiv

Argumentația părților

95 Prin intermediul celui de al cincilea aspect al primului motiv, recurenta susține că Tribunalul, atunci când s-a întemeiat, la punctele 33 și 34 din ordonanța atacată, pe oferta fermă înaintată de Banco Santander la 7 iunie 2017, în condițiile în care acest document nu a fost depus la dosarul cauzei, a săvârșit o eroare de drept și a încălcat dreptul la apărare. Ea reproșează deopotrivă Tribunalului că nu a adoptat nicio măsură de organizare a procedurii pentru a remedia această insuficiență din dosar. În sfârșit, ea susține că, în acest context și ținând seama de importanța pe care i-a acordat-o Tribunalul, a avea cunoștință de această ofertă i-ar fi permis să demonstreze, după cum reiese din cuprinsul notei de subsol 37 din duplica depusă de SRB la Tribunal, că în oferta respectivă Banco Santander nu a formulat nicio condiție sau cerință în ceea ce privește instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 care trebuiau convertite.

96 SRB contestă argumentația recurentei.

Aprecierea Curții

97 În primul rând, în măsura în care recurenta susține că Banco Santander nu a formulat nicio condiție sau cerință în ceea ce privește instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 care trebuiau convertite și că Tribunalul a denaturat oferta depusă de Banco Santander la 7 iunie 2017, o asemenea argumentație trebuie înlăturată. Astfel, după cum subliniază însăși recurenta, acesta nu a avut acces la documentul menționat.

98 În al doilea rând, trebuie amintit că numai Tribunalul este competent să se pronunțe asupra eventualei necesități de a completa informațiile de care dispune în legătură cu cauzele cu care este sesizat (Hotărârea din 24 septembrie 2009, Erste Group Bank și alții/Comisia, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P și C-137/07 P, EU:C:2009:576, punctul 319 și jurisprudența citată). În consecință, recurenta nu poate reproșa Tribunalului că nu a solicitat SRB să prezinte această ofertă.

99 În al treilea rând, se impune constatarea că, pe de o parte, Tribunalul s-a întemeiat în mod indirect pe oferta fermă a Banco Santander și, pe de altă parte, aprecierile acestuia se întemeiază pe alte documente depuse la dosarul cauzei.

100 Astfel, deși a menționat în mod efectiv, la punctele 33 și 34 din ordonanța atacată, oferta fermă a Banco Santander, Tribunalul nu a făcut însă referire la conținutul acestei oferte, ci s-a raportat la elementele din decizia de rezoluție referitoare la oferta respectivă, precum și la elementele prezentate de SRB.

101 În plus, rezultă din scrisoarea de procedură a FROB din 6 iunie 2017, menționată în decizia de rezoluție, precum și la punctele 33 și 34 de ordonanța atacată, scrisoare de procedură care a fost depusă la dosar de către recurentă și care figurează pe site-ul internet al SRB, că oferta Banco Santander trebuia în mod necesar să respecte indicațiile enunțate în această scrisoare de procedură. Or, respectiva scrisoare de procedură preciza că toate instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 enumerate în anexa 2 la aceasta, printre care cele deținute de recurentă, trebuiau să fie convertite în acțiuni și apoi transferate către Banco Santander.

102 Prin urmare, împrejurarea că oferta Banco Santander nu a fost depusă la dosar nu constituie o încălcare a dreptului la apărare al recurentei.

103 Rezultă că al cincilea aspect al primului motiv trebuie înlăturat ca neîntemeiat.

Cu privire la al treilea și al patrulea motiv

Argumentația părților

104 Prin intermediul celui de al treilea și al celui de al patrulea motiv, recurenta contestă inadmisibilitatea cererii de anuare a evaluărilor 1 și 2 și, respectiv, a cererii de compensare. Ea susține că aceste inadmisibilități sunt justificate, la punctele 55 și 66 din ordonanța atacată, numai prin inadmisibilitatea cererii de anulare în parte a deciziei de rezoluție. În consecință, în cazul în care respingerea acestei din urmă cereri ar fi anulată, cererea de anulare a evaluărilor 1 și 2, precum și cererea de compensare ar trebui să fie considerate admisibile.

105 SRB contestă argumentația recurentei.

Aprecierea Curții

106 Se impune constatarea că recurenta nu a invocat niciun argument autonom în susținerea celor de al treilea și al patrulea motiv, ci s-a limitat să susțină că, în cazul în care primul și al doilea motiv de recurs ar fi admise, iar respingerea de către Tribunal a cererii de anulare în parte ar fi anulată, cererea de anulare a evaluărilor 1 și 2, precum și cererea de compensare ar trebui să fie considerate admisibile.

107 Întrucât primul și al doilea motiv de recurs au fost înlăturate ca neîntemeiate, al treilea și al patrulea motiv ale acestuia trebuie de asemenea să fie înlăturate și, prin urmare, recursul trebuie să fie respins în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

108 În temeiul articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acest regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

109 Întrucât SRB a solicitat obligarea recurentei la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de SRB.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) O obligă pe doamna Carmen Liaño Reig la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături